

VIE NY BE' LIETUVNIKU

P 28/5/1900
 „Vienybė Lietuvniku“
 Išleina kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir Kanadoje \$200.
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.
 Apgarsinimų preklų klausite laišku.
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 21.

Brooklyn, N. Y., 26 d. Gegužės (May) 1909 m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

Darbininko ir vargdienio iszganymas.

Tankiai girdime laikraščiuose rugojimus ant didžtarčių, jog jie mus visokiais būdais skriaudzia, bet neapmisišiam jog mės jiems tai daleidžiam be jokio pasiprišinimo ir jog tai yra mūsų pačių kaltė, kad darbininko stovis yra šiandien taip apverkti nas. Daugelis agitatorų šaukia aštriaus, žodžiai ydant visi beturėti rištusi į kuopas arba burius ir eitū į kovą su turčiais, kad juos visus išnaikinti su ginklais ar bombomis ir jų turtus tarpe beturčiai išdalint. Vienok neatsižvelgia jie, kad taip padarius, be permanentumo dabarniukščio visuomenės surėdymo, į trumpą laiką vėl prijistų didžtarčių ir vargdienio turėti. Togaus pasidalinimas tarp visuomenės ir jų atėmimas nuo didžtarčių ne tik yra geidžiamas, bet tai mūsų privalumas ir užduotis ir turime mės tikrai naikinti didžtarčius, nesu peiliavimis arba bombomis, bet su sveiku protu, pasičėdyjimu ir blaivyste.

Blaivystė ir pasičėdyjimas tai yra durų raktas prie laimingo gyvenimo vargdieniui.

Apmisiškime, kiek pinigų beveik kiekvienas tamseenis darbininkas ir vargas numeta kasdien ant alkoholinių gėrimų; kiek penkgrašių, dešimtukų, pudsolerių ir dolerių jis kasdien atiduoda už nuodus vadinanamus degtinge, vynu, alium, etc. Klausimas, kur tie visi numesti grašai dingsta? Tai gi, vargše, tie tavo varginojai, turčiai-milijonieriai juos visus į krovą sau sužeria. Tu tuos grašius paduodi šinkoriui, jis gi, pasilaikęs savo už darbi, atiduoda dalį tavo grašių užlaikytojui gėrimų sėkrovę; tie vėl atiduoda bravarninkams, distilerijoms, geležkeliams už pervežimus ir kitiems; ant galio dalis tavo sunkiai uždirbtu grašio, po ilgos kelionės per daugelį rankų patenka didžtarčiu-milijonieriui, ant kurio tu rugoji, jog jis tave skriaudžia ir smaugia. Kieno gi tai yra kaltė? Tavo paties, tavo, broli vargdieliali!

Blaivystė ir pasičėdyjimas tai yra vienintelis budas tavo išganymo, taipgi panaikinimas didžtarčio milijonieriaus.

Pažiūrėkam dabar kaip len-

gva yra užkovoti tą didžtarčių Gražis beturčio sučedytas, tai yra gražis iškovotas ir atimtas nuo didžtarčio; juo daugiau turėsim čėdyjančių, tuo mažiau bus didžtarčių. Franeija yra žinoma, kaip šalis turinti mažiausią skaitlį elgtų ir milijonierių, betgi proporcio nališkai didžiausią skaitlį pasiturinčių, už tai gi ta tauta yra pripažinta viena iš laimignasių. Prisižiūrekim vėžydams, kurie per amžius buvo naikinami, spaudžiami ir vai komi iš vieno krašto pasaulės į kitą; bet šiandien pasidėkavojant blaivystei ir pačiūmui, — jų galingiausiemis ginklams, — užkovojo jie sau lengvesnį ir laimingesnį gyvenimą už kitas tautas. Kiekvienas darbininkas, kad ir blogai apmokamas, gali suėdityi pinigą visose šalyse, labjausiai į Jungtinę Valstijos Amerikos.

Penki centai sučedyti kasdieną į 10 metų padaro — \$182.50; dešimt tuos pinigus į taupomajį banką (saving bank) ant 4 procentų, tie 5c. suauklija \$222.56. Imkime dabar, kad 30 milijonų darbininkų Jung. Valstijose (tai labai dažnas skaitlius), kurie neturi nei skaitiko, be jokios skriaudės dėl savęs, pradėtų sučedyti po penkis centus ant dienos; tokiu budu tie 30 milijonų beturčių iškovotų per 10 metų nuo milijonierių net šešis bilijonus, šešis šimtus septyniadesimt šešis milijonus ir aštuonis šimtus tukstatčių dolerių (\$6,676,800,000); tokiu budu mažakas beliktu Jungt. Valstijose paglemžti didžtarčiams-milijonieriams. Daugelis darbininkų su geresnais uždarbiais galėtų sučedyti ir po daugiau negu 5c. ant dienos.

(Užbaiga seką).

Prie visuotinojo balsavimo.

18-me ir 19-me „V. L.“ numeriuose p. Balevičius stengiasi pertikrinti visuomenę, kad ji da nesusipratusi ir, todėl, visus savo reikalus turi paversi „ypatoms augščiausio intelektualisko išsvystymo.“ (sic!) Jisai visas savo pastangas atkreipia prieš visuotinąjį balsavimą.

Visuotinas balsavimas, anot p. Balevičiaus, netik nereikalingas, bet net pragaištingas. Kaičia faktą, parėmui savo nuomonės jis nurodo kivirčus, kurie turėjo vietą Am. Liet-

Susivienijime ir Liet. Soc. Sąjungoje. Tie kivirčai, sulygjo nuomonę, tai pasekmė visuotinojo balsavimo.

Tas nurodymas neturi jokių pamato. Kivirčai gali ir be visuotinojo balsavimo įvykti. Juk, kada Susivienijimas skilo pusiau, tasyk visuotino balsavimo nebuvo. Kas tuomet buvo kaltas?

Jeigu žmonės ką nubalsavo, tai reiškia, kad jie to norėjo; o jeigu balsuodami apsiriko, tai nėra nei kaltininkas. Ir jeigu visuomenė apsiriko, tai kelios ypatos gali dar greičiau apsiriki.

Toliau p. Balevičius sako: „...pačių vietoj doros ir sąžiniškumo ne vienas iš mūsų draugijos parodo ženklos tikros žulikystės ir suktumo — patol visuotinas balsavimas yra br̄tva rankose vaiko.“

Čia p. B. ir pats priveda punktą, dėlei kurio visuotinas balsavimas butinai mums reišlingas. Daugelis iš mūsų tarpo, parodo ženklos tikros žulikystės ir suktumo“, o kadaangi tie ženkli ant kaktos nepažymeti, tai visuomenė negali nei ant savo viršininkų pasiskelėti. Pavedus draugijos reikalus kelioms ypatoms, ištirkėjų butų „britva rankose vai-ko.“

Ponas Balevičius juk duoda progą kiekvienam pamislyti, kad jis tai pagal gali prie tokijų ypatų priguleti... Todėl mės ir nenorim kelioms ypatoms suteikti monarchiškos sauvalės, o reikalaujame visuotinojo ir slaptos balsavimo.

Kiekvienas gerai žino, kad „žulikai“ ir sukčiai, tai ypatos visuomenė gerai iššlavintos, apsukrios ir, kaip tokios, greičiausiai gali į viršininkus įsi- sucti, jos visuomenė remi savo draugus, agtuos už juos — ir kas jas kontroliuočių. Jeigu visuomenė balso neturetų? Jeigu žmonės patys darys visus nutarimus, patys rinks viršininkus, tai „sukčiams“ ir „žulikams“ nebūs progos nieko sukti. Taigi čia ir reikalingas visuotinas balsavimas.

Čia ėjo kalba apie SLA. Bet toliau p. B. sako, kad ir TMD-tei referendum nereikalingas. „TMD. — tai moksliška draugystė; o apie mokslo dalykus tik mokslo vyrai tegali svarstyti,“ — sako jis.

Klysta p. Balevičius. Draugijos reikalas, tai reikalas kiekvieno jos sąnario, ir todėl kiekvienas narys turi jį svarstyti. Koks ten žmogus nebūtų — jis visgi žmogus; jis turi

jausmus, turi smegenis ir proptą; todėl negalima jo neišskausyti, negalima paniekiinti. Asmuo gali tik sumanymą paduoti, bet niekuomet negali nutarimą daryti. Kokios rūšies dalykas nebūtų, visuomenė visgeriai jį apsvarstys, negu keilos ypatos. Tik atlikimui darbo reikia sumanymą žmonių, o apie jo reikalingumą arba nereikalingumą kiekvienas gali spręsti. Taigi ir TMD. visuotinas balsavimas turi but įvestas. „Augščiausio išsvystymo ypatos“ turi stengties į kitus taip augštai pakelti, kaip pačios pakilę, bet nestumti jų nuo savęs. Jeigu žmonės reikalauja visuotino balsavimo, tai reikia su džiaugsmu tą reikalavimą priimti, nes tai ženklas, kad žmonės prade da jau protauti.

S. Michelsonas.

Prie Amerikos lietuvių surašo arba statistikos.

II

Minėtasis susiavažiavimas tik tuo liko žymetinas mūsų išeivystės istorijoje, kad parodė, jog liaudies darbas turi eiti į josios sriovių tekėjimui. Nors liaudies vadovų mintis buna ir gana prakilnios, bet jos turi visuomenės dazyties didžiuosius reikalavimais. To reikalauja buvojantis žmonijos demokratizmas.

Šitas reikia neužmiršti ir dabar, rengianties prie tokio svarbus darbo, kaip visuotinių liaudies surašai arba, teisingiai pasakius, Amerikos lietuvių statistika. Negalima užmesti kunigui J. Žilinskui šovinizmo. Gal-but jo norai yra skaičių, gal jie tokie ir yra.

Bet užtenka pažurėti į lietuvių gyvenimą ir spaudu. Didele dauguma mūsų pažangiosios visuomenės ir inteligentijos yra anti-klerikališka. O šių dauguma galės labai daugliu prisidėti prie statistikos rinkimo, arba ir pakenkti. Dabar kyla klausimas: ar jis užsitikres kunigui J. Žilinskui, kuris nežiurint į ypatišką ją gabumą ir pirmievišką savo stovenę, visgi yra... kunigas.

Surašai turės apsuptyti visus mūsų išeivystę. Reikės netik žmonės surašyti, bet surinkti smulkios skaitlinės, kaip išgyvenimo parapijų ir draugijų, taip ir apie mūsų ekonomišką nuo iškovojo spaudos Lietuvos plotą bei partijas. Pastarasis dalykas yra net visų svarbiausis, nes ant jo rymo kiek-

vienai tautai, taip ir mūs, lietuvių. Ar tinkamai ir bešališkai tokias žinias surinks žmonės kilę iš tų sluogsnii? Vargiai. Geriausis kunigas neištarės dviosios šaltumo rasydamas apie socijalistus ir sažiniškiausis socialistas nesugebės teisingai sunagrinėti gyvenimą ir dvos parapijų. Cia reikia, kad kiekvienas renkantis ir apdirbantis statistiką jaustusi name, savo darbą bedirbąs. Prie rinkimo statistikos reikia patraukti visos Amerikos lietuvių ir išdirbtai tokia programą, kurią visi luomai priimtu ir su noru antjos dirbtą. Priegtam reikia duoti tinkamą laiką, ydant nenuetį vėjų surukuris visas darbas, kaip ir anas nepavykęs Philadelphijos susivazavimas.

Todėl, man rodos, štai ką reikėtų daryti. Tegul jau blankas išdirbtu ir kun. J. Žilinskis. Bet visą darbą pavesti miestams. Kiekvienoj lietuvių sodyboj turėtų buti išrinktas tam tikras komitetas. Šisai turėtų pereiti per visus lietuvius ir surašyti: kiek yra tame mieste lietuvių vyru, moterų ir vaikų. Vardų galima butų nerašyti, tik metus bei kiek metų kas Amerikoje gyvena. Bet galima butų ir varai surašyti, kurie paskiaus, statistiką spaudinant, butų apleisti (ta visą rašto medžiagą paskiaus padėti archivan). Su

rašius žmones pažymeti kiek tame mieste yra parapijų, draugijų, kuopų, klubų, etc. Galius pasiteirauti krasoje, kiek ir kokių ateina lietuviškų laikraščių. Tai maždaug štotsai škeletas to komiteto darbui.

Antra — parapijos gi, draugijos, klubai, kuopos, etc. turėtų kiekvieną surašyti ant tam tikros blankos: kaip se nai įsikure, kiek turi sanarių, kokie jų tikslai, ar turi kas turta, etc. Tai antra dalis prie statistikos dirbančių.

Kaip pirmieji, taip ir antrėji turi susiūsti visą savo medžiagą tam tikrai išrinktai statistikos komitetui ant visos Amerikos. Jeigu tokio nepavytų išrinkti, tai visa medžia ga tebūtų siunčiama į lietuvių laikraščių redakcijas.

Laikas susiuntimui visų žinių paskirti bent apie ateinančius pavasarijus, sakymis apvaikščiojant penkis metus suaktyvės nuo iškovojo spaudos Lietuvos. Tuomet reikėtų padaryti tam tikra miestų komitetų ir redakcijų atstovų susi-

važiavimą bent kuriame nors iš didesnių miestų, suskaityti visuotiną sumą lietuvių ir jų organizacijų; paskui išrinkti tam tikrą statistikos redakciją, kuriai ir pavesti yvairiomis dalimis sutvarkyti visą medžiagą į spaudą. Jei bus rinkta žinios augštai pamėtė budu, tai bus lengva ir medžiaga sutvarkyti, nes jau berenkant bus išskirstyta į keles rūšis.

Sita medžiaga turėtų buti atspaudinta į vieną knygą, kuriai reikėtų atidėti gal ir nemazą sumą pinigų, ypač jeigu butų su paveikslais ir iliustracijomis. Tai butų brangintinas istoriškas veikalas. Tam reikalui, atspauzdinimui statistikos jau iš anksto reikėtų atidaryti tam tikras aukų fondas.

Dabar gi visuose laikraščiuose reikėtų atsižaukti į visuomenę ir kiekvienoje redakcijoje turėtų buti išsiuntinėjamos surašų blankos. Blankos turėtų buti kiekvienam dalykui kitokios: abelnam surašui, parapijų surašui, draugycių surašui ir tt. Visuotinas gi statistikos komitetas iš 7—8 ypatų turėtų buti išrinktas iki rugpjūčio pabaigai, kad rudenį užstoju imtusi prie darbo.

Tada tai butų rinkimas tikros statistikos, o ne smulkų ir vienapusį žinelių.

J. O. Širvydas.

Kunigaikštis Bagdonas Oginskis.

(Nekrologas.)

23 kovo, 1909 m., pasimirė paskutinis iš kunigaikščių Oginskų giminės, Bagdonas. Gyveno paprastai savo tėviškėj, Rietavos rumuose apie 60 metų; buvo žmogus dievotas, į bažnyčią lankėsi ytin tankiai ir buvo blaivus, net tabako nerukė. Bet ukininkavo negeiliaus už Lietuvos plikbjorius: pievos tankiai buvo penuoši naujamas ir dirvos neariamos; gal kas manytų, kad bankrutijo, ne! Jis buvo didžiausis Lietuvos milijonierius. Darbininkams ir ordinariams buvo labai bloga; tą tiesą patvirtina jo nualetų laukai. Valstiečiams (jo tėviškės tiesėsi Rietavos, Endrejavos ir Veiviržėnų valsčiuose) irgi negeiliaus prie jo éjos, nes buvo skriaudžiami ir apgaudinėjami. Štai vienas iš tokų nelemtų pavyzdžių. 1866 m. velionis kungas Oginskis žemės pertikrinimui prie valdžios

komisijos išsiuntė ir savo matininką (žemės mieruotojį), kuris prikalinėjo valstiečius užslepti žemę, nes girdi, mokes ties neberekės moketi, o žemę kaip valdę valdytite. Kurie tamsesti to paklausė, — antrą trečią metą, visi pasiliko be valdomų žemių.

Nepamiršo jis paskui ir gudriųjų valstiečių prispausti. Štai 1877 m. užkvietė antrą valdžios komisiją (mat pirmoji per pigiai valstiečiams žemę apkainavavo!) Nauja komisija pakėlė „vykupą“ po 20 kapeikų nuo dešimtinės kasmet. Suklidė tas visą valsčių, nes 1878 m. reikėjo sykiu už moketį už 12 metų nemoketų dvigrivinių ir toliaus vilkti apsunkintą jungą.

Negana to, užsinorėjo ir ant bendrų ganyklų uždėti „vykupus“. Bet tą jo pasikėsimą teismas atmetė, nes tuomet prie gen. gubernatoriaus Vilniuje buvo rasta jo tėvo Irinejaus pasigyrimas*, kuriame tarp kitko pasakyta: „pas mane valstiečiams yra kuogeriausiai: ga nyklas duoduo veltui, budavonei medžiagą ir kurui malkas taipgi veltui ir tt., pér ką teisybė ir išdurė akis, net ant 15,000 dešimtinų bendrijų ga nyklų pasiliuko neuždėta „vykupo“.

Bet to negana: regis 1891 m. kunigaikštis į senatą pri statė 40 senų žemlapių, ir skundės, kad komisija 1866 m., neteisingai pripažinus ga nyklas bendromis. Tiesa, jis nebesulaukė galo to laimingos savo išradimo, da ir dabar nežinia, kas laimes su „servitutas“.

Smulkesnių skriaudų nerasyti, gana priminus valstiečiams vien Oginskio varda, kaip ponų neteisybė stojasi istoriskoju nuogumo. Bet tai jau maža béra tokį didžionį Lietuvos, kaip buvo pasimiruisis Oginskis...

Seimo Lepšis.

Kaip nedidelė knygutė despota įveikė.

(Tasa.)

Knygutė „Daoul“ reiškiasi paveikslais primine turkų liaudei, kad neaprybota galybė ir turtai nevien ką „Raudonojo sultano“ — Abdul Hamido nepasotina, bet tarsi dar juo ba pakursto jo alkį į žmonių kraują. Karikatuose buvo nupiešta, kaip Abdul Hamidas, pasirėdės į monininką (jugler) su didžiausiu pasigėrėjimu mėlioja augštyn ir vėl gaudo savo aukų kraujuotas kaukuoles. Aprašyta buvo, kad kiti despota tik žudo tuos savo priešus, kurių bijosi, o sultanas užmušinėja žmones vien įdelto, kad jo bespekių pavaldinių kančios ir mirtis daro jam ypatingą malonumą. Sitos karikaturos užgavo vargingų turkų krutinėje skriaudų stygą ir jai atsiliepė revoliucijos dvasę.

Viskas da butų buvę Abdul Hamidui atleista, jei jis butų prisileidės prie savęs žmones. Bet jis jų bijojo. „Daoul“

*) Gaila, kad lėtus valstiečiai tąjo pasigyrinę neįtraukė į Komisijos protokolą, bet paskui davg laimejė kada iškilo byla už servitutus.

nušvietė turkams faktą, kad jų valdonas ne įdelto nuo savo pavaldinių šalinasi, kad Mähometo tikėjimas draudžia suprasciokais susidurti, bet dėto, kad jų bijosi, kad jis yra baily. Jis retai visuomenei teipasirodydavo, o kai išeidavo, tai nuo viršugalvio iki azupinčių buvo geležimis apsišarvojęs. Pagalios jis savo šalininkams ir šnipams neužtikėjo, neįsileizdavo jų į tą patį kambarį, bet išklausydavo pranešimus iš kito ruimo.

Satyrikas-poetas rašo toje pat knygutėje fantazijos eiles, nupasakodamas kaip syki per Turkiją lėkė didelis siaubunas, mirties jojamas. Prieš jį linko kaimai ir miestai. Ant galio jis užsidurė į sultano palocių. Cia sultanas netik jo nepabugo, bet nusijuokė, sakydamas: „Meldžiu, meldžiu vidun — drauge. Bet čion ta vo galybė nebus užtemyta, nes aš esu daugiau žmonių nužduodes!“ Siaubunas užlauzia sau iš nusiminimo rankos ir suabubia: „Deja man, deja man! Tu išplėšei man užmūšyjstés mirtą. O sultane, di dis tu esi turkų mirties genijus! — ir su pasibaisėjimu mirties šmékla išdumia į daus iš Yildiz Kiosko.

Arménų skerdynės buvo nupišta paveikslėlyj „Abdul Hamidas žuklauja.“ Tai buvo viens iš baisiųjų vaizdų. Sultanas stovi Bosforo pratakos pakrantėje ir mėto vandenin meškerę, ant kurios kabliuko vienvalios mausto gabalus supiaustytų arménų, kai po viliokles žuvims. Apačioje to ziauraus reginio stovi sekantios eilutės:

ABDUL HAMIDO PUOTA.
Nemieruotose gilybės,
Méniesiena žvelniai žaidži,
Hieroglyfais išrašyti
Aukso vilnijus apsikeiči,
Tykiai snaudzia Bosfors senas,
Jurių šméklos ir valė...
„O, žuvaitės, štai jums penas—
Šekit, šekit pas mane.“
O pakrančiai atein ryksmas,
Vidunakėjo tyla lauz,
Tai šviežiųjų aukų klyksmas
Juros gelmén atspaudž.

(Seka.)

IS VISUR.

¶ Respublikoje Hayti vėl iškilo revoliucija. Generolai Camacho ir Felice nori išversi dabartine valdžia ir užgrietę jau provincijas Guajubin ir Dajabon.

¶ Dievo baime ir tikibos sergėjimui dabar užsiémė Rusijos policija. Pereita savaitė Odessos mieste pradėjo sargybiniai šnipinėti yvairias religiškas sektas. Tarpe kitų jie susiekė pavojingus tėvynės priešus — baptistus, belaikančius už miesto savo tikibos reikaluoose susirinkimą. Su mė 192 asmenis, tarpe tų 30 moterų.

¶ Garsinges Amerikos žibalo karalius, milijardierius Rockefeller tariasi su Austrijos kapitalistais užvesti milžiniškas kerosino ir žibalo dirbtuvės Europoje. Tuomtarpu esą proektuojama įtaisyti dirbtuvės Poznaniuje, su 7 milijo-

nais koronų kapitalo. Todėl Europos darbininkai, norėdami Amerikos kapitalistams dirbtis, gales tai atlikti jau namie.

¶ Buvusis Turkijos sultanas Abdul Hamidas spiriamas jaunaturkių atidavė naujai valdžiai \$5,000,000 savo kapitalo, kuris buvo yvairiuose bankuose laikomas. Bet didele dalis jo turėtų da nežinoma. Menama, kad vienos Vokietijos bankuose yra augščiau 10 mil. Taipgi Anglijos ir Amerikos ex-sultano doleriu ne mažai esą.

¶ Londono pasimire visur jau žinomas poetas ir apysakų rašytojas Jurgis Meredith. Jis, kaip tautos pripažintas didelės dvasios vyras, turėjo buti palaidotas Westminstero Opatijoje, kur ilsisi šalies didvyriai. Bet — nelaimė! — jis buvo laisvamanys ir anarchistiškų pažiurų. Todėl Opatija jo sudiegintų pelenelių neprima. Iš to kilo didelis ir vienės skandalas, kurian įsimaišė net karalius Edvardas, užtardamas už boikotuojamą pasimirusį poetą.

¶ Amerikos buv. prezidentas p. Ruzvelt, medžiojantis Afrikoje, duoda mūsų laikraščiams neišsemiamą žinių šaltinių. Jis šaudo, šaudo ir šaudo, o čia rašo, rašo ir rašo. P. Ruzvelto medžioklės maiše jau esą prišaudyta: 1 rhinoceros, 6 liutai, 2 žiraffai, 20 mažesnių gyvulėlių ir daugybės yvairių paukščių.

¶ Francuzijos krasos darbininkai nutarė nebekelti vi suotino streiko; mat pasirodė, kad permažai yra prie to prisirengę. Valdžia labai daibininkus prigavo, nes pirmieji triukšmingi streikai buvę pacių valdžios sukurstytini, ydant tarpe krasos darbininkų paseti suirutę. Valdžios planai pilnai nusiseke, tik kaži, ar ilgam.

¶ Baltstogėje nenuoramų neišnykta, kaip valdžia tikėjosi. Nuolatinės kratos ir visiškas draustino randamas parodo, kad ten jau užkeiktas revoliucijonierių lizdas. Perėita savaitė tik vienos dienos laiku policija surado keletą slaptų sakočių pilnų nelegališkų daiktų, pradėjus nuo raštų, spauzdinių, atsišaukimų ir vieną slaptą spaustuvę. Areštavo 8 ypatas, tarpe ju viena moterį.

¶ Rusijos ištremtieji. „Rieč“ suskaito, kiek šiuo laiku yra Šiaurinės Rusijos ir Sybirijos ištremtų žmonių. Vi-o tokijų ištremtinių yra 15,500. Sulyg politiškų pažiurų jie skirstosi šiaip: socijal-demokratų 3,500, socialistų-revolucionierių — 3,000, lenkų socialistų (iš P. P. S.) — 466, bundiečių — 460, bepartinių — 5,998, anarchių — 700. Pagal užsiemimus: 6,362 fabrikų darbininkai, 3,879 žemdirbiai, 540 studenčiai, 792 mokytojai, 795 pramo nininkai, 315 dvaro tarnai.

¶ Obojanske, pietų Rusijoje, plėškai tiek išidrašino, kad pačiamė vidurnaktį įėjo degtinės monopolinėn ir sušaukė penkis ten buvusių žmones, paskui išsiémė pinigus ir

priskrovę degtinės butelių, kiek tik panėsa, išėjo savais keliais. — Reikia sau perstatyti, kokia tenai policija.

¶ 23 d. gegužės Paryžiaus policija įnyko areštuoći žmones už dalyvavimą socialistų revoliucijonierių demonstracijose, kurios buvo parengtos ant Pere Lachaise kapinių, paminėjimui čia palaidotų komunistų. Pasirodžius policijai prie vartų užpuole ją demonstrantai mušti, daugiausiai mušė policiją atstatyti krasos darbininkai, kurie užtai ant valdžios yra baisiai įtužę. Suimta viso apie 20 žmonių. Bet dalykas da neužbaigtas. Girėti kokie tai apatiniai murmėjimai prieš valdžią už jos erzinimasi su krasos ir telegrafų darbininkais.

IS Lietuvos.

VILNIUS. „Ruta“. Balandžio 18 d. „Rutos“ bute buvo vakarelis: gyviesi pa veikslai (Gedimino laidotuvės) balalaikininkai, p. Skalskaitės dainavimas ir Lopatto vėdamas choras. Choras padainavo geriau, negu per kitus vakarus.

Kaune Balandžio 17 d. 4 vyrai bandė apiplėsti Šmidtų fabrikos kasierių, bevežančių 12 tukstančių rublių. Užmušė vieną komisantą, sužeidé kasierių ir kitą komisantą. Bet užpuolimas nepasisekė, policija susekė užpuolikų pėdasi. Pradžia buvo bepradedė dar ginties, bet matydami, kad striuka du iš jų pasibaucia ir nusisovė, o kitus du nušovė policija. Policija ko-tik ne uudejo nepažinti vieną šnipą.

BIRŽIAI. A. A. Petras Balčiūnas. Pabaigoje 1908 m. čion numirė „L. U.“ Bendrovės dalininkas P. Balčiūnas. Nabaštikas buvo felceris turejo didelį pasiekimą tarp žmonių ir susidėjo nemažai skatiko. Bet savo turtą nelaikė apglėbęs ir ant visų visuomenės reikalų ats liepė. Tarp kitų buvo gaisrininkų ir vartotojų draugijų narių. Mirė n-o širdies ligos.

Nykštutis.

RAMYGALA. (Pan. ap.) Balandžio 12 d. š. m. įsteigta „Blaivybės“ draugija. Įsirašė apie 87 nariai.

Dagilis.

ZAGARÉS VARTOTOJŲ DRAUGIJA pradžioje 1908 m. turėjo 113 narių, per metus išstojo 12 narių. Narių pajų pradžioje metų buvo 2703 r., per metus iplaukė 621 r. 50 kap. Grynojo 1908 m. 520 r. 41 kap. Draugijos sakočia atverta sauvose namuose pabaigoje sausio mėn. 1908 m., išpradžios turėjo tikai kolonijalinį prekių, toliaus prisidėjodar sudėtinių ir gelezies skyriai. Draugija priima nuo narių pinigų idėlius ir moka 6 nuošimčius metams. Beto draugija norėjo įsitaisyti sakočioje knygų pardavimą, bet gubernatorius nedavė leidimo.

A. Vokietaitis.

RASEINIAI. Velykų savaitė

artistai mylėtojai rengė vaka rą, bet valdžia neleido. Da bar žada surengti ant gegužės 3 d. Vaidys — „Velnias ne boba“ ir „Alyvos žydi“.

SALOS (Ukm. ap.). Vaitkunų urėdininkas atėmė nuo Plauckio iš Salų šaudykłę. Ant rytojaus Plauckis nusiuntė kumetį (ordinariką) parnešti šaudykłę, uredininkas ne davė, bėt pats atnešė. Tiktais kiek pasivelino, nes Plauckis jau buvo parašęs laišką Anykščių anstoliui. Kovo 28 d. atvažiavo pas Plauckį anstolis, pašaukė urediniką, ir viską ištystės liepė susitaikyti, bet Plauckis griežtai atsisakė taininties ir pareikalavo, kad anstolis surašytų skundą ant uredininko ir prašalintų jį nuo tarnystos.

Nesenai tas pats uredininkas nuvažiavė į Galsiškių sodžių atėmė nuo F. Vileniškio 30 knygų. Visos knygutes buvo cenzuros leistos. Dar uredininkas reikalavo atiduoti šaudykłę, bet jas nebuvė. Po to viso Vileniškis nuėjo pas anstolių ir pranėšė, kad uredininkas atėmė nuo jo cenzuros leistas knygas. Antstolis lepė uredininkui knygas sugrąžinti, bet kol kas knygų darėna.

Peklos Kukorius.

GRUŽDŽIAI (Kauno gub.). Valstiečiai Verbunų kuopos (Gruždž. valsč.) per sueigą nutarė išvaryti į tolymus rytuos tris valstiečius: Bačkį, Petraičių ir Balčiūną. Nutarimas įvyko pernai metais ir tam tikslui pinigų surinko, bet minėtieji valstiečiai vis dėl tebegyvena mūsų valsčiuje. Sako, buktas nuspindimas esąs išsiųtas gubernatoriui, iš kur dar nesugrįsta. Tuo tarpu valstiečiai, eidami vakare gulti, nežino ar ryta berasi savo arkliaus.

Veitas.

ŽEČKALNIAI (Suv. gub.). Kratos. Prieš Velykas Žečkalnių kaime buvo apie 5 kratos. Pas Brundžą krėtė 2 kartus. Pas pirmą jieškojo kokio tai žmogaus, pas antrą — ginklų, bet nieko nerado. Kiek paskiau krėtė Kelmyną-Baltrušaitį, Kraujučių Valaitį ir dar kitus. Dabar pas mus taip dažnai krečia, kad sunku visus ir atminti. Net sargybiniai keikia, sako: „Ateina paliepimas „iškrėst“ — iškreti — ir nieko nera. O rup...žmonės dar skundžia...“ Matyt, kad pas mus yra paukštelių.

Jonuks.

GRĮSKABUDIS (Naum. ap.). I Grīskabudžio kanceliarija (raštine) atėjo nuo žandarų paaficerio surašas dėlei „Svieisos“ kaltinamųjų žmonių. Surāsta daug abiejų lyčių ypatų: kur gyvena, pas ką, kuom užsiima, kiek metų. Kalba, kad juos išsiusi. Bet ar gali tiek žmonių išsiusti? Pamatydam.

Jonuks.

VALAI (Naumies. ap.). Krata. Balandžio 19 d. žandarai ir sargybiniai krėtė Vašilių Tumosą. Jieškojo ginklų ir uždraustų raštų. Nieko nerado. Paėmė tik keletą ne-

kaltų knygų ir merginų už rašytų dainelių.

Perkunas.

GIŽAI (Vilkav. ap. Suv. g.). Motina įskundė. Balandžio 4 d. Vilkaviškio žemsargiai krėtė pas Novavolė Vin. Pilota. Jieškojo ginklų skrymios ir uždraustų raštų. Krėtė 6 valandas, paėmė 65 knygas, 3 rašytas eiles, 2 rusiškas knygules, visus laškus, rankaščius ir dubeltauką. Suėmė V. Pilota. Bet valstiečiai kanceliarijoje „pasirancijus“ šalyšiu ir valtui, Pilota paleido, o Albaitį nuvarė į Pajevonio valsčių ir iš ten paleido. Bet 22 d. balėlė atsidiango žemsargiai ir paėmė V. Pilota nuvarė Vilkaviškio kalejiman, kur ir daubar tebesėli. Kada paleis — nezinia. V. Pilota įskundusi į tikra motina, buk jos sunus esąs iš revoliucijonierius, ir socijalistas, ir anarkistas ir 1905 metuos telegrafo stulpus pjaustę, ir žemsargius nugininklavę ir vieną dargi užmušęs, zodžiu — viso svieto griekus sukrėvę. Ir seseris — Uršulė ir Magdalena — pripasakojo nebutų daiktų. Ret

pieuininkystė skyriaus. *Kun. P. Kemešis* kalbėjo apie nau dingumą tokios mokyklos. — Išrinktai iš 6 m. tėvų ir 6 vyrų komisių pavaesta rupinties, tokios mokyklos atidengimui, ir nutirti pr dėti rinkti aukas tam dalykui. 2) *V. Morukuraitė ir Ė. Mekuškaičia* kalbėjo apie svaiginančių generali bledingumą, ypač, jei vartoja dar nesuaugę vaikai. Drauge nurodė, kaip neat-argiai ir ne išmingtingai elgiasi tie tėvai, kurie iš mažens pratina savo vaikus prie svaiginančių gera lū vartojimo. Pavyzdžiu nu rodė keletą iš vietinių žmonių gyvenimui. *G. Gvildys* rem damasis ant mokslo ištirymu plačiai paaiškino, kaip svaig naničių gera lū vartojimas ken kia dorai ir sveikatai. Po jo kalbai vienbalsiai nutarta: li gi 15 metų vaikams neduoti svaiginančių gera lū. Vietou jų duoti gera lū be alkoholio. Kaip galint trumpinti vestuves ir liaudies kėlus vestuves pas svočią, kaip dabar kad čia daroma. 3) *Kun. Ke mešis* suprantamai ir plačiai pranešė apie moterų judėjimą užsienyje — Australijoje, Bel gijoje, Švedijoje ir kitose šalyse; palietė ir Rusijos moterų klausimą. *Kun. Kemešio* pranešimo klausė visi su didele atydzia. 7 val. vak. pirmininkė nždengė susirinkimą. — Kalbos ir ginčai paliko ant visų didelį išpujį.

„Severo-Zap.-Telegraf.“

Laukuva. (Telšių ap., K g.). Del parapijonų skundo pas vyskupą ant kun. Jazdau sko (o gal Lazdauško) už nukirtinė medžių ant karpų, itai symą savo valia ponams „klaupkinės spaviednyčios“ ir padavimą keturių parapijonų policijai kaipo „buntuaučikų“ (žur. „L. U.“ N 6 š. m. kor. iš Laukuvo), — vasario 9 d. Tverų kanauninkas kun. No nevičius nekuriems perskaite vyskupui atsakymą. Tame atskyme pasakyta, kad: „Nei joks parapijiet s nei maršalka netur teisės kištis į bažnyčios rėdą, ir kožnas iškišimas turi buti baudžiamas“, o kanauninkas nuo savęs pridejo: „Maršalkos yra nevaldytojas (ne randu), tik yvairiems re kalams atlikti: pinigus surinkti, „pūrmankas“ pristatyti ir tt.“ — Jeigu taip, tai ar negeriau įtaisyti tokia maršalkinė mšina?... Mums nebus rupescio ir pigiau atseis, o klebonui... nieks nesiprie šis. Dabar mašinų laikas!

Seimo Lepšys.
(„Liet. Ukin.“)

Iš „Lietuviai Mokslo Draugijos“. Bal. 19 d. L. M. Dr-jos buste, ménésiniai me valdybos susirinkime, kun. J. Tumas skaitė apie Žemaičių pavyskupio kun. Simano-Mykolo Giedraičio laišką, stabdantį Krakosnečio (1831) maištą. Tasai kun. J. Tumo pranešimas bus išspausdintas L. M. Dr-jos laikraštyje — „Lietuviai Tautoje“.

Generolas Geršelmanas jau atvaziavo Vilniu (bal. 17 d.). Jisai, kaip jau skaitytojai žino, paskirtas vyriausiuoju Vilniaus karo apygardos viršininku.

„Mokslo Draugų“ Drau-

giuje bal. 18 Mykolas Biržiška skaitė pranešimą apie Lietuvos literatūros augimą.

Teismas. Gegužės 4 d. Vilniaus apygardos teisme bus teisiamas laikraščio „Sez. Z. P. Golos“ redaktorius Satas už tai, kad, nelaukdamas teismo, apskelbė smulkmens ištardymu apie Bezdanų ekspro priacijos bylą.

Rabinų suvažiavimas. Prasidėjo Vilniuje rabinų suvažiavimas. Suvažiavusių rabių 32. Posėdzių kalba žydiška, tečiau protokolai turėti buti rašomi rusų kalba.

Zuvininkavimas. Ukiu departamentas nutarė paskirti Vilniaus gubernijai žuvų veismo ir žuklavimo instruktorių.

Automobiliai. Gegužės mėnesį prades vaikščioti tarp Vilnius — Verkų ir Vilnius — Naujosios Vileikos automobiliai.

„Saulės“ draugijoje: Kau niškė „Vienybė“ praneša girdejusi, kad apšvietos ministris leidės „Saulė“ atidaryti Kaune buchhalterijos kūrėjus. Atidaryta šie nauji „Saulės“ skyriaus. Papilyje, Šiaul. ap., Nemakščiuose ir Girkalnyje, Res. ap. Leista atidaryti Čekiškėje skaityklą.

Salantai, Telšių ap. Salantu miesto valdyba praneša, kad Kauno gubernijos valdybos nutarimu Salantu mieste lyje leistos mugės šiomis dienomis: penktadienį prieš ga vėnį, kovo 5 d., gegužės 1 d., rugpjūčio 10 d., rugpjūčio 1 d. ir gruodžio 10 dieną. Buvu sios ikišiol Kalneliuose, Salantu val-čiaus, gegužės 1 d. ir rugpjūčio 10 d. mugės panai kintos ir perkeltos Salantuose.

Minskas. Pirmas Lietuvių Susielpimo Draugijos valdybos posėdis buvo bal 19 d. Pirminkiu išrinktas dras Kodis, pirminkino padėjėju Čepela, sekretoriumi Krasauskas, išdiniuku Mykolas Prušinskas ir išdiniuko padėjėju Eigirda. Nutarta pradeti ruoštis lietuvių vaka ro sutaisymu. Kalbama buvo dar apie tai, kad įsteigus kur nors vadinaudavo tar pe įrengėjų, už ką jam nere tai prisidavo daug nukentėti nuo lenkomėnų.

Jeigu su laiku nepersimai nys jo pažiuros, tai ateityje galima tikėties vieno iš prie lankiausiu mums dvarponių Tieku tuu tarpu apie tai.

Tarp kitų kandidatų į teisė jus savo kandidatūrą pastatė ir garsus Dabrawales viršaitis p. F. Bajanauskas (apie jo darbus žiurėk „V. L.“ 6, 13 ir 14num. šių metų). Bet ant tiek valstiečiams jis įkyrėjo ir ant tiek susipažino su jo darbais, jog nežiurint jo varomos agitacijos už savo kandidatūrą ir liejimo tulžies ant kitų kandidatų, vargas negavo nei vieno balso. Čia turiu dar pridurti, jog „V. L.“ 13 ir 14 nume rių, pasirodžius porą savaičių pirm rinkimų, p. viršaitis anuos pasiunte „čyščiun“, ydant nepažeistų jo kandidatūrą — skūsdamas viršininkui, žemsargiams ir savo agentams, buk tai neteisingas padauda į laikr. šcius apie ižini as, o sužinojęs, ketina visus korespondentus supažindinti su Brauningo vamzdžiu, kuriuo jis apsinginklavo 1905 metais. Nebereikalo kai kuriejo agentai jau pradėjo šnipinėti. Ne valgyk cibilio — nesmirdė i. Bukite todėl atsargūs.

Bal. 8 d. mirė čia plačiai ži-

noma latvių rašytojas Martynas Lappa, 63 metų.

Kratos ir suėmimai. Bal. 21 d. Vilniuje padaryta dailis kratų ir suimta 28 žmonės, daugiausia žydai, odininkai. Tarp suimtuju yra ir Vilniaus laikraščių reporteras A. Birinikas. Suimtieji padidės 1 d. berželio. Esą suimta labai įdomių dalykų iš Alaskos eskimosų gyvenimo.

Pašvitinys, Šiaul. ap. Kov 15 d. buvęs visuotinis Pašvitinio Vartotojų Draugijos susirinkimas. Draugija išpardavusi per 1908 metus prekių už 19 tukstančių rublių gryno pelno gavusi 1,800 rub.

Šiaulių ir Telšių apskr. Rugiai ir dobilai peržiemavo jo gerai. Seniai spėja šiuos metus busiant gerus avizoms Kai-kurie prigimties apsireiškimai rodą drėgną vasarą.

Kiek suvalgo kauniečiai mėsos. Per kovo mėnesį miesto pjovyklose miesto rei kalams paskerdė 452 karvi, 1098 veršių, 244 kiaules, 69 avis. Per miesto veterinarų prijurių stotį atvežta pas kerstų: 166 karvės, 33 veršiai, 1 avis ir 115 kumpių. Kariaviams maitinti užmušta tuo pačiu laiku 88 galvijai ir atvežta iš kitur 82 galviju.

(„Viltis“)

Dabravalė, Naumiesčio ap. (Mūsų koresp.). Balandžio 30 d. čia atsibuvo rinkimai teisėjo. 233 balsais prieš 89 tapo išrinktas p. J. Domanskis (sunus buvusiojo teisėjo), vyras dar jaunas, turintis 26 metus juristas. Nors J. D. paeina iš lenkų kilmės, bet pažiuromis ir darbais toli skiriasi nuo dabartinių dvarponių. Ir taip, studentaudamas Dorpat (Juryje) universitete, jis prigulejo prie lietuvių dorpatiečių studentų sajungos. Surengtu sinose studentų vakaruose, sa vo neturtingų draugų nau dai, jis tankiai dalyvaudavo tar pe įrengėjų, už ką jam nere tai prisidavo daug nukentėti nuo lenkomėnų.

Jeigu su laiku nepersimai nys jo pažiuros, tai ateityje galima tikėties vieno iš prie lankiausiu mums dvarponių Tieku tuu tarpu apie tai.

Tarp kitų kandidatų į teisė jus savo kandidatūrą pastatė ir garsus Dabrawales viršaitis p. F. Bajanauskas (apie jo darbus žiurėk „V. L.“ 6, 13 ir 14num. šių metų). Bet ant tiek valstiečiams jis įkyrėjo ir ant tiek susipažino su jo darbais, jog nežiurint jo varomos agitacijos už savo kandidatūrą ir liejimo tulžies ant kitų kandidatų, vargas negavo nei vieno balso. Čia turiu dar pridurti, jog „V. L.“ 13 ir 14 nume rių, pasirodžius porą savaičių pirm rinkimų, p. viršaitis anuos pasiunte „čyščiun“, ydant nepažeistų jo kandidatūrą — skūsdamas viršininkui, žemsargiams ir savo agentams, buk tai neteisingas padauda į laikr. šcius apie ižini as, o sužinojęs, ketina visus korespondentus supažindinti su Brauningo vamzdžiu, kuriuo jis apsinginklavo 1905 metais. Nebereikalo kai kuriejo agentai jau pradėjo šnipinėti. Ne valgyk cibilio — nesmirdė i. Bukite todėl atsargūs.

Bal. 8 d. mirė čia plačiai ži-

IS AMERIKOS

Alaskos paroda. Prezidentui Taftui Alaskos delegacija atvežė aukso rakteli, kuriuomi turės buti per telegrafo atidaryta Yukon—Alaskos vi suotina paroda. Paroda prasidės 1 d. berželio. Esą suimta labai įdomių dalykų iš Alaskos eskimosų gyvenimo.

Naujas budas rudos kaimui. Duluth, Minn., gelezkelis įvedė da nematyta mašiną kaimui geležies rudos iš žemės. Mašina išrodo paprastu vagonus, kuris be žmonių pagelbos išsimis iš žemės į 50 tonų rudos per 23 sekundas, ką pirmiau šeši vyrai vos iš imdavo per 46 minutus.

Pabrango gardumynai. Iš priežasties kapitalistų lenktyniavimosi ant javų rinkos pakilo kaina ne tik ant duo nos bet ir visokį smulkiję pinių. Pereitą savaitę Chicago duonkepėse pašoko augštyn ant 20% visokios bandukės, kėksai, virtinėliai, pleckai ir tt. Kituose miestuose ir gatvėse pats. Kai-kur žmonės pradeda kurti savo kooperativiskas keptuves. Bet iš to dar ne kas gero, nes miltai vistiek reikėtų iš trustų pirkti.

Kaip dar tulū manoma! Miestelyj Asheville, N. C., įvyko dideli vieši debatai apie žemės pavida. Vietinės mokyklos studentas Leroy Henry tvirtino, kad žemė apvali, o tulos bažnyčios klebonas J. Cooke darodinėjo, kad žemė yra taip plokštū, kaip „skrybelė ant tvoros mieto užmauta“. Po debatų tam tikras teismas sprendė, kieno tiesa ir tris iš penkų teisėjai atrado, kad klebonas turėjęs tiesą. — Tai atsitiko ne Tybete, bet Amerikoje.

Socijalistų rinkimus varžo. Kalifornijos legislatura išleido naujus rinkimų įstatymus, kuriais kiekviena partija pastatydamas savo valstijai kandidatų listą turi įmokėti 8000 dol. Šitas esąs tai koma į socijalistus, nes bėdė nesni budami retai tegalekias sumas įmokėti. Socijalistai nutarė šito įstatymo ne klausyt ir davesti iki teismo, kurs parodys, ar sutinka šito įstatymas su šalies konstitucija.

Gerovė da užtruksianti iki 1910 m. New Yorke pereitą savaitę buvo susivienavę visos Amerikos pramonininkai — žinoma „Manufacturers' Association“. Tarp svarbių dalykų nutarta: 1) kovoti su darbo unijomis ir 2) drąsiai atdarinėti pabrikus. Ateinantį pavasarį, anot jų, darbo sąlygos ir visuomenės gyvenimas sugrižęs į 1906 metų vagą. Kad labiau darbymetė sau išnaudoti, iš anksto ruošiasi skriūsti darbininkų judėjimui.

Greičiausis laivas. Tarpe Atlančio laivijos be abejonių dabar gauna pirmybę laivas „Mauretania“, priklausantis Cunard Linijai. Pereitą savaitę jis perplaukė Atlančio okeaną per 4 dienas, 16 valandų ir 53 minutus, padaręs ju rū mieros 25.62 mazgu per valandą.

Lenkai apskundę savo laikraštį. Chicagos lenkai socijalistai nesenai pradėjo leisti satyrišką laikrašteli „Biez Božy“. Bet tas „Biez Božy“ labai skaudžiai pradėjo plakti lenkų tautisko susivienijimo valdybą. Kadangi toje satyroje esą siek-tieki ir šmeižimas ypatū, todėl valdyba padavė „Biez Božy“ teisman.

Orlaivių prie Marso. Du New Yorko mokslinei rengiasi į nepaprastą ekspediciją kelionę į Marsą orlaiviu. Tai aviatorius A. Stevens ir Prof. Todd, kurie pakiles žemei kepurę regis kada vidurvašary. Orlaivis bus aplietas aluminiu, kad nepereitų oras; šone bus įtaisyta pompa ipliumpavimui reikalingo kvėpuoti oxygeno, o vietą ballasto ims vandenį. Jeigu kokia nedakeliaus į vietą, tik atsukus kraną ir vandeniu tekant sugriūti keleiviai pas motiną žemę. Svarbajus bus tas, kad jiedu pasiima tam tikras jtaisas, kurios mechaniskai užrekorduoja, kiek augstai jie bus nuskridę. Jie ti kisi, jei jau pilnai prie Marso ir nedalėkt, tai bent girdeti kokius nors iš tenai garsus.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

So. Boston, Mass.

Gegužio 16 d. So. Bostone buvo parengtas paminėjimas 40 metų sukaktui nuo pradžios lietuvių emigracijos Amerikai. Tuom rengimui ir aukų rinkimu leidimui pradinėms mokykloms vadovėliu užsiima daugiausiai kunigas J. Žilinskis. Prakalbos nusisekė geras, publikos prisirinko suvirštukstantis, vėliau atėjusiem reikėjo stovėti. Kalbetojų buvo suvista net dešimt, deklamatorės 2, tarpais griežė So. Bostono Gedemino kapelija ir dainavo bažnytinis chorai. Kapelija atliko savo užduotį gerai, bet chorai tai galėti bažnyčioje moka, o tautiskai dainų nepadainavo gerai nei vienos; bet publiko daug geriau buvo užganėdinta dainomis, negu kai-kuriai kalbėtojai, nes gerai kalbėjo tik abudu Žilinskiai kunigai, A. Ramanauskas iš Lawrence, Mass. ir Dr. F. Matulaitis, kurs trumpai ir aiškiai prata ges perskaite atsišaukimą Waterburio Lietuvių Šviesos draugijos ir ragino publiką prisidėti prie minėtos draugijos rengiamosios parodos su visokiais savo rankų išdirbiniais. Likusieji kalbetojai jau netaip gerai pataikė. Taip pat J. Sabas skaitė (iš atspalvos knygos) apie pradžią emigracijos, bet didžioji dalis publikos visai negirdėjo nei suprato ką jis skaitė ir dėlto buvo matyt, kad publika neužsiganėdino. Kalbetojai J. Bakutis tai išplaukė delnais, nors bėdžius ilgai nenorėjo padidėti, bet kada publiko atvejais nedavė kalbėt, tai buvo priverstas atsisėst. Gaila už tokius apsireiškimus. Bet pats kalbėtojų kalte. Paveizdan ir minėtas vinentautis netikėti jau negalėjo minties suvesti, bet da ēmė užsipuldinėti ant ypatū, kurių visai nepaži-

ta. Paveikslan pasiėmė sukritikuoti, išjuokti Dr. J. Šliupą, bet nezinodamas, kaip pradeti, pavadinę jį „bezdžionės anuką“, paskui „visos pasaulė lietuvių“ ir net po kelis kartus tą ištardamas ir užklausdamas publikos, ką tas reiškia. Paskui griebėsi pats iškinti, bet žmogus pasiėmė ne už savo darbo nieko negalejo įveikti ir ēmė tuo klysti, kad publiką negalejo toliau kėsti, pradėjo ploti ir švilti, kolai priverte atsisėst. Trečias kalbetojas (iš prastesnių) buvo kun. M. Peža iš Lowell, Mass. Jisai nors gyvai ir su nudavimais kalbėjo, bet taipgi panašiai Bakučiu užgauliojo ypatas ir niekino kai kuriuos liet. laikraščius; nejvardino, koks mokytojas, tik sakė, jog kadaisiai Pennsylvanijoje apie Shenadorį vienas mokytojas buvęs pradėjęs skelbt koki naują mokslą, bet nepasisekė, nes jo vaikai išmokyti jį apleido, pametė. Kas norėjo suprast, tai galėjo, jog tai buvo šūvis taikytas į Dr. J. Šliupą. O apie laikraščius užsiminės sukritikavo pirmiausiai „Vienybė Lietuvinkl“, kad lietuvių nesuvienyjo, o „Saulė“, kad neapšvietė, o „Keleivis“ žinės ką Dievas dangui veikia, zino kada valgo, kada pypkė ruko. Žinoma, tik juokai iš tokios kalbos, daugiau nieko.</

linksmybėje, juokkies nelai mėj; juokkies kovoje, juokkies ilsėdamos. Prelegantas apsčiai privėdė faktų, kurie liudyja, kad tik pilni vilties lengvai į gyvenimą žiurinti apgali visokias pasaulio kovas, nes jų sieloje visuomet žydi gyvenimo pavasaris.

Po lekcijos buvo leista vienos diskusijos. Buvo užginišta iš publikos, kad žmonės negali buti linksmi, nes var-

gai spaudžia, ypač darbininkų luomą. Prelegentas nurodė,

kad yra ir didžturių—paniu rėlių, yra ir darbininkų linksmu. Yra ir milijonus dolerių susiglobusių, bet besiraičiojančių po desperacijos angyna, o yra ir neturtelių, kurie links mumu ir pilnu vilties pobūdžiu padaro sau ir kitiems magų gyvenimą. Reiškia, kad jokiose gyvenimo kaleinose neverta žmogui pasiduoti desperacijai. Tuomet ir kova už buvį bus lengvesnė. Diskusijos užsitraukė iki vidunakties ir ant galo beveik visi oponentai sutiko, kad prelegento pozicija turi tiesą.— Prelekcijos buvo rengta po Lietuvių Apšvietos dr-stės priežiura. Žmonių prisirinko burelis ir sumete apdengimui prelekcijos lėšų į porą dolerių. Geistina, kad panašios rūšies prelekcijos butų tankiau.

— Užpereitą subatą (15 ge-

gužes) Brooklyno jaunuomenės kuopelė pastatė ant scenos talentuoto rusų rašytojo M.

Gorkio veikalą „Ant dugno”.

Lošta buvo iš rankraščio p. V.

Račkausko vertime. Nežiurint

į mažą išgarsinimą publikos prisirinko kuone pilna Tautisko Namo salė. Vaidinimas,

galima pasakyti, nusisekė vidutiniškai, imant atydžion, kad loše ne profesionališki aktoriai, bet tie patis fabrikų darbininkai.

Žinoma teatruse tokį veikalą sulošia daug sykių geriau. Bet reikia atminti, kad ten turi erdvą scena, tinklemas dekoracijas, gerus rezisierius, gerus aktorius, na... ir su didesniu išsilavinimu publiką.

Kokį publiką išnešę jis pudi, sunku suprast. Iš delnų plojimo reikia manyt, kad visgi buvo užganėdinta. Galėjo jei bent ne viską suprast.

Gorkio veikalai iš paviršio lengvi, bet juose guli gili filosofija. Ir šitoje pat dramae kiekvienas aktoris išreiškia savo giliąsias pažiuras į gyvenimą.

Tik reikia klausyties ir tėmyti, kaip sako monologus užlaikytojas valkau buto Kriukis, arba vėl Natalija gyvenimo sulauzyta mergaitė, arba senukas Lukošius, arba pilnas vilties ir vienok paskutinis valkata kurpius Aleksą.

Cia nėra viena drama, bet čie-

la eilė drama, kur kiekvienas aktorius išpasakoja savo gyvenimą, susirinkę į „dugną”, tai yra į miesto suskurdėlių liugyną.

Cia juokai ir graudai darosi, jeigu apimasi vaidentu vėje ne tik tą, ką dramos veikėjai tuom tarpu ant scenos vaidina, bet ir tą, kas jie pirmiau buvo.

Publika gali tą pilnai suprasti tik patį veikalą per-

skaičius arba bent kelissykius tą patį vaidinimą mačius. Dėlei šito butų geistina, kad

Brooklyno jaunuomenė dar

syki ir dar syki pastatyti šita veikalą ant scenos. Publikos nėkuomet tame netruks, nes patys lošejai jau bus geriau pa-

silavinę ir žiurėtojai geriau supras.

Rengėjai teatro neturės re-

gis nuostolių, nes girdėti iplau-

ke už bilietus apie \$60, o iš

kaščių gal susidarys i \$30.

Palinkėt reikia, kad lošejai

apvažiuotų da ir apylinkės

miestelius.

— „Vien. Liet.” No. 17 pa-

tilpo atsišaukimas į visas lie-

tuviskas organizacijas ir abe-

nai į visus lietuvius Suv. Val-

stijų Amerikos, kviečiantis vi-

sus išvien prie gelbėjimo emi-

grantų atkeliausiu iš Lietu-

vos. Buvome prašę ir kitus

laikraščius atkartoti tą atsi-

šaukimą, bet išėmus „Tėvynę”

nepasirodė jis nei viename iš

mušų laikraščių. Gaila. Ro-

dos, kad lietuviškiems laikraš-

čiams arba ir visuomenėi nera

reikalas žinoti apie vargingą

padėjimą emigrantų ant Ellis

Island.

Kaip buvo minėta viršmi-

netoj korespondencijo, kad 16 d.

gegužės bus antras susi-

išgirsti pritarimą ir iš kitų

miestų.

Sekantis susirinkimas atsi-

bus 20 d. berželio.

J. Miliauskas

Scranton, Pa.

9 šio mėnesio Scrantone su-

sitvėrė Bendrovė vardu „Lais-

va Mintis” su mieriu leisti lie-

tuviskoje kalboje savaitinių

laikraščių grynaipirmeiviską,

laisvamanišką tuo pačiu var-

du, ką ir Bendrovė. Tą suma-

nymą padavė Scrantono lietu-

viam p. J. Naujokas iš New

Yorko.

Bendrovė, kaip teko girdeti,

randa vietinių ir apielinkės

lietuvių tarpe gana širdinga

užuojautą ir, galima tikėties,

susilaiks ir materijališkos bei

moralio paramos; daugelis

jau supranta, jog šiandien

kuomet Didžiosios Lietuvos

spauda atsirado po sunkiai re-

akcijos letena, laisvamaniškas

laikraštis gales atnešti nema-

žą naują ir pačios Lietuvos

gyventojams. Neabejoju, kad

neuzilgo Bendrovės valdyba

pagarsis lietuviškuose laikraš-

čiuose businčios „Laisvos Min-

ties” programą, per tai nieko

ir neminėsiu.

Bendrovės išengimo dienoje

keliolika srantoničių-lietu-

vių, susirinkę bankiniame M.

Valentinavičiaus ofise ir iš-

klausė D-ro J. Šliupo paaš-

kinimą priežasties, kurios de-

lei tapo susauktas susirinki-

mas, priėmė keliis pamatinius

įstatų paragrafus. Tarp kitų

pažymėtina: Bendrovė išleidi-

nės savo laikraštį Scrantone,

Pa. ir tą vietą laikys už savo

centrą; pirmų metų iškaščiu-

uzdengimui bus panaudoti

Bendrovės sąnarių sumokėti

pinigai: akcijos kaina—\$10.00

syki ir dar syki pastatyti šita

veikalą ant scenos. Publikos

nėkuomet tame netruks, nes

patys lošejai jau bus geriau pa-

silavinę ir žiurėtojai geriau su-

pras.

Rengėjai teatro neturės re-

gis nuostolių, nes girdėti iplau-

ke už bilietus apie \$60, o iš

kaščių gal susidarys i \$30.

Palinkėt reikia, kad lošejai

apvažiuotų da ir apylinkės

miestelius.

— „Vien. Liet.” No. 17 pa-

tilpo atsišaukimas į visas lie-

tuviskas organizacijas ir abe-

nai į visus lietuvius Suv. Val-

stijų Amerikos, kviečiantis vi-

sus išvien prie gelbėjimo emi-

grantų atkeliausiu iš Lietu-

vos. Buvome prašę ir kitus

laikraščius atkartoti tą atsi-

šaukimą, bet išėmus „Tėvynę”

nepasirodė jis nei viename iš

mušų laikraščių. Gaila. Ro-

dos, kad lietuviškiems laikraš-

čiams arba ir visuomenėi nera

reikalas žinoti apie vargingą

padėjimą emigrantų ant Ellis

Island.

— „Vien. Liet.” No. 17 pa-

tilpo atsišaukimas į visas lie-

tuviskas organizacijas ir abe-

nai į visus lietuvius Suv. Val-

stijų Amerikos, kviečiantis vi-

sus išvien prie gelbėjimo emi-

grantų atkeliausiu iš Lietu-

vos. Buvome prašę ir kitus

laikraščius atkartoti tą atsi-

šaukimą, bet išėmus „Tėvynę”

nepasirodė jis nei viename iš

mušų laikraščių. Gaila. Ro-

dos, kad lietuviškiems laikraš-

čiams arba ir visuomenėi nera

reikalas žinoti apie vargingą

padėjimą emigrantų ant Ellis

Island.

zagareiviški ir be jokios tvarkos rašyboje. Prie to viso da prisideda didžiausis komizmas, kad „L. Ž.“ peršasi save į organą S. L. R-K. A. Tuomtarpu pažiūrekim, kaip „Liet. Žinios“ pakenčia kieno-nors nuomonę. Stai vienas iš redakcijos atsakymų:

„Redakcijos Paayskimas tamista... A. Y. S. Puskunigis jeygū buvo jus teisiby ir nor centa prakazirevai Kliube apskusk juos nepasilik melagijszgraysi. Warnagiris nera mus skaititoium negalim jam vieri...“

Na, ar tai neatviras kurstymas žmonių valioties į teismus, leisti pinigus, užtai kad klaidos atitaisytojas nėra „L. Ž.“ skaitytojum? Puikus tai butų organas!...

Gana! Ten nerasisime nei krislo sveiko, doro mokslo.

K. J. Virsnis.

Keli zodziai apie jau-nuomenes auklejima.

X.

Pavasaris taip-gi reikia išnaudoti kudikio ateičiai. Sodas ar darž-lis – tai niekaip neišvengtina vieta, kur vaikai privalo mokyties gamtos apsireiškimui, atkartoti savo tėvų gyvenimo istoriją. Jeigu prie jų namų nėra darželio, kraustykies ten, kur yra, – nors bent vasaros laikui. Bet atminkite, kad vyriausis jųsų darželyj augalas tebunie – vaikai. Jokia daržovė, nora kaz-kaip ji butų maistina, jokis maloniausiai kvėpjantis žolynas nėra taip brangus, kaip vaikai. Todel neuž-ékite viso darželio augmenimis, – didesnė pusę palikkite tam augalėliui, kurį prigimtis jums pavedė iš-aukleti, dėlei kurios jūs tik ir gyvenate, taigi savo kudikiui. Tegul jūs berniukai ir mergytės turi savo paskyrus sklypukus, tegul jie išvedžioja juose dailias lysveles ar skrytinėlius, kaip jiems patinka. Tegul jie patiši prada sajmonauti, kas naudingiai ir gražiai: ar paiglos eželes ar vingiuoti klapučiai. Sako ma, kad žmogus patol nesupranta savo žmoniškumo, pakol neįsigijā sklypeli žemės, gabėlio savo motinos – ar tai tas sklypelis bus matuojamasis margais ar tik pėdomis. Jei ką vaki savo pleciukyj išaukles, leiskite jiems su savo vaisiai pasielgti, kaip jiems patinka, – ar tegul jie savo saločius padovanos mylimai šeimynai nedeldienio pietums, ar atiduos draugui, ar parduos priekyvietyne. Kudikio širdyj yra užtektinai kaip saumybių taip ir duosnuomo. Todėl reikia atsargiai ir nenuomaniai, iš šalies patarti geras mintis – duosnumą ir meilė artymo. Taipgi reikia visuomet prieš jo akylvalgą išstatyti puikioje švesoj darbštumą ir atsargumą. Vienok neikuo met, pagalios nei prie gero darbo, nespausti vaiko su prie varta.

Darželis yra neapsakomai svarbi ir brangiina auklėjimo dėlis, kaip berniukams taip ir mergytėms. Čionai busanties žmonės mokiniai suprasti gamtą, pratnasi darbštumo, vengia blogą vaikų draugystės ir – kas svarbus – praleidžia laiką ant sveiko oro

Kregždunaitis.

Szis-tas.

Kur yra daugiausiai šunų. Sulyg gyventojų skaitliaus, daugiausiai šunų yra Francijoje, butent 2,800,000, arba po 75 ant kiek vieno gyventojų tukstančio. Vokietijoje yra šunų tik po 38 ant kiek vieno gyventojų tukstančio, o Švedijoje tik po 11. Toks didelis šunų skaitlius Francijoje reiškia netik tą, kad francuzai šunis myli, bet ir gyventojų turtinėmis.

Jušnakojis.

Kur geriausiai kviečiai dera. Kviečių metinis užderėjimas sulyg apdirbamosios žemės ploto yra šioks: Anglioje 138 pudai nuo dešimtines, Vokietijoje – 121 pud., Francijoje – 79, Italijoje – 59, Maskolijoje gi (kartu su Lietuva ir Lenkija) tik 42 pudai nuo dešimtines.

Jušnakojis.

KELETAS MINČIU APIE MIRTIES BAUSME.

(Užbaiga.)

II.

Kaipgi apsaugoti nuo piktadarių, knogi gydyti toji liga?

Šiandien da valstijos beveik visas laikosi senovės lengvo ir pigaus budo – žudyti prasikaltėlius.

– Klysta jos labai, nes kaip stengiausi augščiaus prirodyti, negalima tokiu budo pasiekti geidžiamą tikslą. Gaila labai, jog geresniams tézės prirodymui negaliu privesti statistišką žinių, vienok neabejoju, jog tose valstijose, kur mirties bausmė nuo seniau rečiau vartojama, piktadarybių jos užsitaranjančių turi buti mažesnis skaitlius, – bene jeigu visuomenė pati, pasakysiu, priverčia prie to, sėdama piktadarybių sėklas.

Taigi štai mes prieiname prie juoba didesnio išigilinimo į šį klausimą. Išlikro, norint gydyti kokia-nors liga, butinai reikia jiji gerai pažinti, surastis jos šaknis.

Jeigu ne visų, tai bent didelės piktadarybių dailes šaknys tuno pačiam visuomenės socijaliskame surėdyme, kaip tai: a) netikęs, arba nepakakinantis jaunuomenės auklėjimas; b) pavyzdžiai gyvybės niekinimo; c) turšt ir teisių nelygybė; d) stoka sąžinės liuosybės etc., etc...

Tat pirmutiniu dalyku reikėtų pakirsti piktadarybių šaknis, gydant pačią visuomenę. Ką padės nukirsti diegus, kad ir kenksmingus, jei likusios šaknys vėlei išleis da daugiau nuodingų atžalų?

„Viskas galima permainyti, tik ne žmogaus prigiminas“, kalba bet kas da ir šiandien. „Kad ir ideališkai draugijos sutvarkymas, nepanaikis žmogaus žemę palinkimų!“

Nevisai, vis-gi, norėčiau susitaikyti su pačiais pasakymais. Šiandien mokslas jau pripažinta tėvų kaip fizišką taip ir moraliską ir intelektualiską įtekム ant savo vaikų, perduodant jems netik prigimties, bet ir iygitas – kaip geras, taip ir blaugas puses. Garsus psychologas Ribot, savo veikale „Heredité“ aiškiai užreiškė šią nuomonę, ir to jam ikiolai da niekas neužginčio ir vargu begu kas kuomet jau užginčys.

Antra-gi, jeigu žmonijai kiltant augštyn da visgi liktysi pavienėse ypatose piktos užmazgos ir šaknys, tai dėlko-gi, nesuprantu, vienu tokia apsireiškimai turi buti naikinami mirtim, kitu-gi ne? – Už žmogaus užmušimą užsitarauja, sako, mirties bausmę; tai dėlko-gi neturėtų buti baustas mirtim už girtuoklybę, nes tokis žmogus netik ką save užmuša moraliskai, bet kiek-tai ir savo visai šeimynai tos dvigubos mirties buna priežastimi!

Zmogus piktadarys yra tai savo rūšies ligonis ir jojo liga, pasakysiu, menkiau yra pavojingesnė p.vz. už kokią nors užkrečiamą ligą, ir nuo jojo ligos kur kas lengviau yra išsisangoti.

Jeigu steigiami yra ligonbučiai fiziškai kenčiantims, tuo labajau reikėtų atkreipti atyda į psychiškas visuomenės ligas, kurios apsireiškia tik galiaiškesnė spalvoje p.vz. žmogžudystėje.

Yra teisybė, panašiems piktadariams tam tikros ištaigos, vadinamos kalejimais; bet jos toli gražu nėatsako savo tikslui. Josios negali žmogaus pataisyti, negali suminkštinti žvériškumo jausmy, negali jis ten suprasti savo kaltės didybę ir baisybę, – priesingai, iš ten išeina su kur-kas stipresniasi ir labajau išsišerujusias žemesnias žmogaus instinktais.

Juk niekas, man rodos, neabejos, kad kur-kas daugiau gero padaryt tam tikros psychiškai kenčiantims ligoniams ištaigos, negu ten visokios giliotinos, kartuves, kardai, elektrozavimai, etc.

Zinoma, atsirastu neišgydomųjų koksių nuošimtis, kaip yra neišgydomų ir kuno ligų, bet kaip vienus taip ir antrus ar-gi, da syki sakau, reikia žudyti? –

Iš to visai neišeina, jog visuomenė, arba valstija neturės teisės sergēti savo narių nuo piktadarių, arba šiuos paskutinius nebaus. Priešingai, josios yra viena iš didžiausių priedermių užtvenkti keliai piktadarybėms pakertant jūjų šaknįs?

Uždarymą piktadario kalėjiman, tam tikron ištaigon, aš vadinau gydymu, – bet, jei kas nori, gali vadinti ir bausme, – nes ar-gi gali buti didesnė kokia bausmė už atėmimą žmogui liuosybės, pakol jaja nešimoks naudoties jis?

Kuno kankinimus, taip lygiai, kaip ir mirties bausmę negalima prileisti remianties ant tu pačių pamatių, vienok jais naudoties galima ant tiek, ant kiek reikalauja ligonio liga, – bet tašyk nėra joks kančiamas, tik vaistas, kaip va p.vz. melancholikui užduoti sunkus darbas, etc.; bet tikroje to žodžio prasmėje, kankinimas neprileidžiamas.

Baigiu. Vienok turia prideti, jog savo nuomoniems neturiu pretensijos prie paskutinai klausimo išrišimo, – nors nematau, kad josios butų klaidin-

gos.

Galutinam klausimo išrišimui neužtektų šio loje. Trumpo briežinėlio. Šis klausimas taip platus, kaip platus yra mokslas paliečiantis patį žmogų. Istorija, pedagogika, psychologija, sociologija, statistika, etc., etc., svarbių jame užima vietą.

Surinkęs keletą minčių paliečiančių mirties bausmę, tikiuosi pasiekiau savo užbriežtajį augščiau tikslą.

Nesusipratimą išvengimui ant galo bus neprofesionali.

1) Čion kalbama tik už principą, kuris turi buti išvykintas.

Neužginsime istoriškų faktų, kurie mūsų rodo, jog mirties bausmė turėjo ir geras pasekmes, – vienos tas prieš mirties bausmės panaikinimą mūsų nėšio nekalba.

Kalta buvo pati visuomenė, pati valstija, kuri savo sąnarius prie to pripredė, jog jau kitokiu būdu nebuvu galima, arba greičiau – buvo jau pervėlu su nedorumais karauti. Mes galime prisiminti iš istorijos apie Italijos žmogžudžių-plėšikų kuopas, su kuriomis reikėjo stoti į kovą su kardu ir juos žudyti.

2) Bažnyčia savo ištarmės apie mirties bausmę nėra išdavusi, – ji gal, pasakysiu, tik toleruoja. Iš kitos gi pusės niekas neišdris pasakyti prieš tai jeigu pridėsiu, kad mirties bausmė neatsako ir Kriostas mokslo dvasiai.

Pr. Johnson.

Fribourg, Suisse.

13 IV. 09.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauekas.

(Tasa.)

– Aš nesiguru — Dorimedontas Lukic davė man tuos pinigus...

– Aga! matai, tu begėde...

– Ne, tamsta palauk — kuomet tamsta praešei, kad aš dabučiau aną poną...

– Š-š! Ko tu réki?

Ir duris užsidarė. Bet ir per sieną veik viska galima buvo užgirsti.

– Tu atmink, niekše, tu mano rankose! — sa-kaė ūžiemiinkas ir, tur-but, barškino pirštu į stalą.

– Ir jei aš pasergēsiu, kad tu su Dorimedontu dau-zaisi...

Moteriškės balsas buvo drungnus ir minkštasis, tartum katę, jis, minkštai prisiartindamas, sukinėjosi apie rusčius senio žodžius ir vengė juos iš Jevsiejaus atminties.

Moteris turėjo tiesą, tame pertirkino Jevsiejuos ramumas ir visas jos atsinešimas prie jo. Jis įėjo jau penkioliktus metus, jo patraukimas prie ramios ir dailios Rajos Petrovnos jau turėjo savo į kitokio bailiai malonus jausmo užmazgas. Susieidamas su Rajosa labai retai ir visuomet ant valančių žodžių, jis žiurėdavo jai į veidą su slaptu gėdingotu džiaugsmo jausmu, ji kalbėdavosi su juo malonai, tas iššaukdavo jo krutinėje dėkingumą ir kaskart vis labau jį traukė prie jos...

Dar kaime jis žinojo nepadorią teisybę apie santiukius tarp vyro ir moterės, miestas padabino ta teisybę purvais, bet jis neteršė berninko; jis, bailus, nedrįs tikėt į ta, kas kalbėta apie moteris ir tos kalbos prikeldavo jame ne pagunda, bet pasibjarejimina. Dabar, atsišėdės ant patalo, Jevsiejus atsiminė sau Rajos geras šypsas ir malonus žodžius. Taip užsimetęs, jis nespėjo atgulti, kaip atsidarė ūžiemiinko kambario duris ir prieš jį sustojo ji – pusiau nusidėžiusi, su palaidais plaukais, prispaudusi rankas prie krutinės. Jis išsigando, apmirė – moteriškė buvo benorinti vėl atidaryti ūžiemiinko kambario duris, jau ištiesė ranką, bet staiga, nusišypsojo, pagrės Jevsiejui pirštu ir nuojo į savo kambarį. Jis užmigo besišypsodamas.

Rytmetį, šluojant virtuvėje grindis, jis pamatė Rajos žodžius, jos kambario durys ir išsitiesė prieš ją su šluota rankose.

– Sveikas! – tarė ji. – Nori gerti su manimi kavą?

Berniukas atsakė, nudžiugės ir nusimineš:

– Aš dar nesiprausiau... aš tuojaus!

Ir netrukus sėdėjo už stalą jos kambario, ir nėmatė, apart balto veido su siuraus antakiai ir gerų, drėgnų šypsaničių ant to veido akių.

– Ar aš tau patinku? – nžklause ji.

– Taip! – atsakė berniukas.

– Kodėl?

– Tamsta esi gera ir graži...

Jis atsakinėjo tartum sapne. Jam buvo keista girdėti jos užklausimus, jos akis žiurejo į jį paver-

giančiai, jos privalėjo žinoti viską, kas dėjosi jo sie-

— O... o Matvieju Matviejičia ar myli? — pa-lengvél nebalsiai užklausė Rajisa.

– Ne! — stačiai atsakė Jevsiejus.

– Ar-gi? O jis tave myli... patsai man sa-

kė tave myli...

– Nel — atkartojo berniukas, galvą pakratoę.

Ji pakėlė antakius ir biski prisitraukė prie jo, klaus-dama:

– Ar tu man netiki?

– Tamstai — tikiu, bet šeimininkui — neti-

la, kad ateitų galas Lietuvos žmoneliams maityties juodają pelę duonos pluta, mirkyta vandenye...

Kas nežino Kauno prie miesčių? Užtenka tik pasakyti, kad ten skurdas, badas, vargas ir amžinoji tamsa viešpatauja. Labai didelė nauda padarė Chicagiečiai prisdėdė mi savo skatikeliu prie įsteigimo mokylos viename iš Kauno priemiesti.

Girdėjau, kad tuli chicagiečiai rengiasi susitarus bendromis spėkomis, per ateinančius naujuosius metus, apvaikšioti kun. Dambrausko 25 m. darbavimos Lietuvos dirvoje suaktyviu (kun. D. pradėjo lietuvių literaturos vagą arti „Aušroje“) jubilejų. But gera, kad tasai proektas butų prikertas prie TMD., kuri parankiausiai butų veikti.

Taip-gi malonu pranešti, kad du vietiniu lietuviu prisiraše prie Lietuvių Mokslo Draugijos įsteigtos Vilniuje įmokėdami pilnā narių metinę mokesčių.

Dagiu Antanas.

Valparaiso, Ind.

Neturtingi pinigais šios mokslavietės įnamiai-lietuviai, nors neleidžia užblesti savo tautiskojo susipratimo darbais. Daugiausiai čia gyvumo turi TMD. kuopele, kuri jau surengė du literatiškai-vokališkai-muzikalisku vakarėliu — 2 vasario ir 25 balandžio. Prakalbos, dainos, muzika ir skaitymas eilių taip sujudino vienius lietuvius studentus, kad ateityj manoma daug didesnis burelis pasiūlė visas pasirinkimų vietas. Policijos rezervai nepasirodė.

Mes tik tuomet gyvename sau, kada gyvename del kitų. Tas išrodo keista, bet pabandyk ir persitik.

L. Tolstojus.

Savaitinis laikraštis

„LIETUVOS UKININKAS“

1909 m.

**3 rub. metams
1r. 50k. pusmečiu**

Didžiojoj Lietuvoj.

Apskelbimai 15-30 k. eilutė.

Adressas:

VILNIUS,

„LIETUVOS UKININKO“

REDAKCIJA.

**4 rub. metams
2 rub. pusmečiu**

Amerikoje.

Amerikiečiai gali užsisakyti

„Vienvės Lietuvinkui“

Redakcijoje:

120-124 GRAND STREET,

BROOKLYN, N. Y.

Seniausias („Viln. Žin.“ užmigus) Lietuvoje laikraštis, kurs, nežiurint iš Rusijos vyriausybės persekiomimus ir kunigų prakeikimus, eina be perstojo nuo 1905 metų pabaigos. ::::

„Lietuvos Ukininkas“ savo metiniamas ēmėjams 1909 m. duoda:

1. „LIETUVOS UKININKO“ 52 numeriu.

2. „ŽEMĖS“ 26 numeriu.

3. „MOKYKLOS“ 12 numeriu.

4. „KALENDORIŲ“ 1910 metams.

5. Šešerių daržovių seklyčių išbandymai.

6. Toliau žada dar duoti daktariškų pamokinimų ir knygelių priedais.

(Ziur. „L. U.“ N 11—99).

„Lietuvos Ukininkas“ rašo apie visus svarbiausių Lietuvos gyvenimo reikalus ir apie Rusijos vyriausybės darbus, taipogi apie Amerikos, Prūsijos, Anglijos, Transvaliaus ir kt. lietuvių gyvenimą. Nežmirsta ir kitų valstybių svarbesniuosius atsitikimus. Taip pat spaudžina moksliškūs straipsnus, apysakas — Žemaitės, L. Pelėdės ir kt. Iš V. Dumas darbų pranešimus prižiūri mūsų atstovai — A. Bulota, P. Kleinys, J. Požela. Dar duoda visokius patarimus ir atsakymus teisės (bylo) dalykuose per žinomus advokatus: A. Bulota, P. Leonas, J. Vilelis, ir adv. pag. L. Cipliauskas.

„Žemejė“ skaitojoj randa visokius naudingus straipsnus apie ukių vedimą, gyvulių užlaikymą ir visokius ukių reikaluo patarimus ir atsakymus ant skaitojoj klausimų. „Žemejė“ veda mokytojas agronomas. Dar „Žemejė“ buna daktarų straipsnai apie sveikatos užlaikymą.

„Mokykla“ užsiima mokyklų ir auklėjimo reikalais. „Mokykla“ veda mokytojų kuopa.

„LIETUVOS UKININKAS“ verta turėti kiekvienam lietuviui kaip Lietuvoje, taip ir Amerikoje.

AMERIKOS LIETUVIAI gerai padarys užsisakę „Lietuvos Ukininką“ sau ir savo giminiems ir pažystamiems, pasilikusiems Lietuvoje.

„LIETUVOS UKININKUI“ leisti 1908 m. susiivertė tam tikra BENDROVĘ („FELICIA BORTKEVIČIENĘ, KAZYS GRINIUS ir Ko.“)

Kas iširašo į tos Bendrovės narius ir jneša nemaišiau kaip 25 rub., tas „Lietuvos Ukininką“ gauja dovanai. (B-ës įstatati „L. U.“ NN 10 ir 11, 08).

Pasiūrėti siūlame vieną „L. U.-ko“ numerį DOVANAI.

Pinigus mes priimame ir „money orderiais“, tik visuomet ant „money orderio“ turi but parašyta, kieno tie pinigai.

ADRESAS:

Vilnius, „Lietuvos Ukininko“ Redakcija.

Vietines zinios.

— Pereitais metais New Yorko ir Brooklyno valdžios (sakoma — dvasiškijos sukurystos) buvo pradėjė drausti nedeldieniai lošimą teatruse ir krutomųjų paveikslų rodyti. Tas valdžių sumanymas nevisai nusisekė, nes beveik visi pažangiejie laikraščiai pakelė prieš nedeldienių varžymus balsą. Šiemet vėl atsiminė spausti nedeldienių paslinksminimus ir pradėjo pirmiausia nuo pagarsėjusio rezorto Coney Island. Majoras McClellan ir policimeisteris g. Bingham paskelbė tos salos teatrų ir žaislų užlaikytojams aštrią bausmę — nedeldieniai viskų uždaryti. Pereitą nedėlią buvo sakyta, kad dideli policijos rezervai busių nusiūsti į Coney Island ir visus tuos, kurie neuždarys žaislų ir teatrų — areštuosiai. Bet tie ne nusimine: laikraščiuose apskelbė visuomenėi užkvetimą, kad kuodaugiausiai žmonių susirinktu ir tuomi demonstrotų, jog su valdžios įaikymu nesutinka. Ir ištikro suplaukė tą dieną tukstančiai žmonių ir apgulė visas paslinksminimų vietas. Policijos rezervai nepasirodė.

A. Véglé — „Vilkų lizdas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei). Iš „Liet. Ukin.“: Prince Paukščianagis — „Bronušukės mokykla.“ A. R. — „Savii“ korespondentai: Stambesni raštai:

A. Véglé — „Vilkų lizdas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Iš „Liet. Ukin.“: Prince Paukščianagis — „Bronušukės mokykla.“ A. R. — „Savii“ korespondentai:

KRASOS DEŽUTÉ.

Žmonių šalininkui. Ačiu

uz aprašymą, bet mes jau buvome gavę kitą, pilnesnį.

Raš. Žinutę diktokai surumpinome. Reikia tik atsikimetus aprašinėti, be ilgų apsakymų.

E. Vytis, J. P. Raulynaitis, Lowellistis, V. Laisvukas, Waterburio ir Philadelphia korespondentai, Chicagietis III. Tamstų žinutes, kad ne pasentų, pasiuntėme „Lietuvos Ukininkui“.

Kiekvienas žmogus turi gerą liktinę. Skirtumas tik tame, kad vieni praleidžia gyvenimą bekeikdam ją, o kiti nuo pat mažens stengiasi jauguotis.

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Brooklyn, N. Y. — „Lietuvos Ukininkas“ (vertimas iš Morauskos — apysakai iš kryžiuočių gadynei).

Knygu Kataliogas.

Adomas Mickevičia (1798-1857). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parašė A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c.

Ar socialistas gali but kataliku? Sodėtiams ir draugams darbininkams. Parašė Zmogus. Plymouth, Pa., 1900, psl. 22 10c.

Augis darbininkų judėjimo Lietuojė. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parašė A. Lietuvio ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 55 15c.

Apsokė Sapnai. Cionai yra rinkinėlis šiuo paveikslėliu iš gyvenimo: Laipsniai, Po mirties, Kietaspandis. Parašė juos gabus, feljeton rašėjė Šliburis. Jo paveikslėliai astraši siekielė vissi opačius gyvenymen apsieškimių. Vietomis reikia verti, vietomis juoktis. Parašyta labai aiskiokai kalbo, kad ir mažai monastis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. psl. 15c.

Herbertas Spenceris. Trumpa peržvalga jo filozofijos. Parašė Krapotkinas. Vertė Dr. J. Šliupas. Plymouth, Pa., 1904, psl. 39 15c.

Idėja ant mėlynio. Apsaka myšių dielės „Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius.“ Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, psl. 31 10c.

Moksločinių Tvardauneckas. Apsaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardauneckas tėvų užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išejo. Lenkiškai paraše J. I. Krasavicius. Lietuviškai išgulė F. M. Dvi dalykai. Plymouth, Pa., 1905 psl. 174 50c.

Parsidavimas ir Peinas. Iš prietikių Prusų Lietuojė, Pagal A. Świechowski. Kaip vieniai lietuvių ateis iš Did. Lietuvos atsidauja vokiečiams, net padarė ir tikejimą permanėti ir paskui išvarė jį. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 10c.

Pasiklėjimai apie dangų ir žemę. Labai akyva knygelė, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetimų kalbų, P. A. Plymouth, Pa., psl. 81 25c.

Palemonas ir Girduota. Apsaka eliese, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasaką, senovės iškėlimu ir savo, fantazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, psl. 72 20c.

Pinota—Nuskintas žiedas. Vaizdeliniai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai Parašė Bijuinas. Plymouth, Pa., 1902, psl. 32 10c.

Pagieža—Jurgis Durnellis. Dvi labai puikios išgyvenimo pagal žmonių pasaką, iš kiekvienam neįsimokint. Lenkiškai paraše Broliš. Lietuviškai išgulė Vinčas Kudirka. Plymouth, Pa., 1902, psl. 90 25c.

Papieros Gromatomos raštys. Gaunama visokama skyriaus, su maloniomis dainėmis ir visokiais aprašymais tuzinės su kopertais 25c.

Sausio Devinta. Ši knygelė yra plačiai aprašyta apie Petrapilišo darbininkų sukilimą arba „Raudonų Nedėlienių“: kaip išbėdė minios ejo maldai nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariumenę ir tukstančius išžudė. Gana lengvas ir graudus pasakojujamas. Parašė Maksim Gorky. Vertė M. Brolykyn, N. Y. 1908, psl. 40 15c.

Užstainavant apie to gerai. Arba apmisilimai apie keturių daiktus paskutinius, skaitymas graudus ir juokingas. Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuviškon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886 psl. 150 15c.

Vardienėlių Adynas. Antra laida. Brolykyn, N. Y. 1908, psl. 16 10c.

Gudri žaūlė. Juokausės dvejose veimėse. Paimta iš tikro atsakymo Lietuojė. Šita knygelė perstato gana juokingo formoje, kai viena ukininkė namale ūde gudrumu gavo gera jaunikį ir kas iš to paskui išejo. Labai lengva perstatyt teatrui mylėtojams. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autorius paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 40 15c.

Graudus Verksmai. Arba pasibudinimas prie apmisilimų kančios Viešpaties Jėzus Kristaus. 10c.

Kabolas. Talpinantis savyje 100 viesų užminimų ir ant jų reikalaujančius atskakymus. Plymouth, Pa., 1894, 10c.

Kėkštų Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukininkų gyvenimo. Parašė Mėnaitis. Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, psl. 26 10c.

Vytauto Priseika. Paveikslėlis, reiškia valandą, kada kryžiokai išgrėbė 16-tą balandžio 1362 mete Kauno pilį. Tolyj, anapu Nėmuo, veržiasi liepsnos ir dumai nuo gaisruojančių druvietės gruves. Aplink jį susitinkanti tėvėnalė, vyčiai ir validžiučiai. Vytautas gime 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato iš 16 metų jaunučiu; viešpatavuo nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgynėjų Kauno pilies išlikę gyvi tik 36 vyrai. Vytautas išpildė savo prisiękį 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Egalekalnio laukų, paguldęs 40 tukstančių kryžiokų su Didžiuoju jų Mistru. Paveikslas didžumas 27x21. Prekė 35c.

Kainas. Misterija Byrono parašyta. Trijus aktus. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa., 1903, psl. 120 25c.

Kai Sicilijos kaimėliai kovojo už savo tėles. Labai puiki apysaka. Parašė Eir iš M. Plymouth, Pa., 1905 p. 24 10c.

Laima ir planetos. Knygelė tinkant fannuomeniui perleidimui smagaus laiko iš jos galima išperti save laimę, ar nelaimę, ar myli ji mergelę, ar ji vaikinas. Antra laida. Plymouth, Pa., 1899, psl. 119 25c.

Kainas. Misterija Byrono parašyta. Trijus aktus. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa., 1903, psl. 120 25c.

Kur musų išganymas? (Iš visur surinkta medėga musų programai.) Mano draugams. P. Daujotais. Labai akyvi aprašymai. Plymouth, Pa., 1902, psl. 119 25c.

Kunigija ir svetiskala valžia. (Margi priesiniai). Sutaisa ir apgarsino P. Medekša. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, psl. 47 15c.

Kur musų išganymas? (Iš visur surinkta medėga musų programai.) Mano draugams. P. Daujotais. Labai akyvi aprašymai. Plymouth, Pa., 1902, psl. 119 25c.

Lietuviškų dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokų dainų, kurios yra paskirstyatos ant 13 dalių: Tėvyniškių dainos, Pasalčiškių dainos, Mito logiškių ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meiliškių dainos, Juokai dainos, Kariškių dainos, Dainos iš baudžiavos gadynių, Našlaičių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, psl. 496 2.00

Apdarysta. 2.50

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokų dainų, kurios yra paskirstyatos ant 13 dalių: Tėvyniškių dainos, Pasalčiškių dainos, Mito logiškių ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meiliškių dainos, Juokai dainos, Kariškių dainos, Dainos iš baudžiavos gadynių, Našlaičių dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, psl. 483 1.50

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo seniausių gadynių iki Gediminui, Didžiam Lietuviškų Kunigaikštinių. Kniga I. Plymouth, Pa., 1893, psl. 483 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Simano Daukanto. Nuo seniausių gadynių iki Gediminui, Didžiam Lietuviškų Kunigaikštinių. Kniga I. Plymouth, Pa., 1893, psl. 483 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897, psl. 531 1.50

Apdarysta. 2.25

Old Phone 293-R. New P-ne 1500-R.
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
Karietos Laidotuvėms, Vese-
lioms ir Krikštynkams.
57 Cor. Hazle & Stanton st.,
Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slavikškas BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:

25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsville, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siųsti pinigus į seną krają, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius viso Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoose turto ir kareivijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mokam procentą.

Su bent kokiui reikalu kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Malfiorius VISOKIŲ ABROZŲ.

— Darbą —
atlieku pui-
kiai už priei-
namą prekę.

Kogeriausia
darau nau-
jas skripkas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
N. Y.

(tarpe So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 ryto iki 6 val. vakare.
Utarninkas ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman
Gydytojas iš seno kraujas.
Specijalistas nuo visokių
ligų.

Gydo net labiausiai užsiensiuosius vyry, motery ir kūdikių ligas.
Galima snsišnekėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.
VALANDOS PRIEMIMO.
nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

PRIETELIAI LIETUVIAI.
Prekė \$10 už baksą. Freitas apmokamas
12 dideliu ir 12 mažu,
H. B. ROSENSON,
317-319 Grand St.,
Brooklyn, N. Y.
Telephone, 1102 W. msburgh

GERIAUSIA UŽEIGA PAS
VINCA ŽARSKI.

Laikau puikojo vijoje Salinu, už-
laikau skaniausius gérimus, Alu, Ari-
ka, visokį Vyną ir kvepcinius Cigarus.

Lietuviai nepamirškite atsilankytis pas
savo tautieti po Numeriu

111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

Jonas S. Lopatto,
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
vys advokatas pabaigę Pennsylvanijos
Universitetą), užsiima varymų provy
vi-
suose teismuose.

Offisas rumuno 47-48-49 Bennett
Building, kampo Public Square ir North
Main Street, WILKES-BARRE PA.

Teleponas naujas Offiso 37
" Residencijos 1284-R.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.

Laikau agenturą, parduodau šifkortes
ant geriausių linijų ir greičiausių lai-
vu ir siunčiu pinigus į visas vietas
dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELI.

Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Lietuviškas Ziegormeistras.
Szuomi užsiimu jau 18 metų.

Pranešu užsiemi lietuviškai, kad uždėjan didelė krautuvę
visokiu džiegorėliu ir žiedu:
kaip tai, laikrodžiu sieniniu,
kairodžiu cisto arba vyrailiu
ir moteris su žemės vyrailiu
komis ir t.t. Visokiu žiedu
slubinu ir seip nesiot valki-
name ir merginai a dideliam
pasirinkime iš už prieinama
prekę. VISOKIU MUZIKOS
IRANKIŲ.

M. MINKUS,
kmpas Hancock ir
Wilkes-Barre, Pa.
238 E. Market str.

300.000 IŠGYDYTI!

Nereikia ilgiu sirgti! 300.000 žmonių buvę varginti visokiomis ligomis, tapo pasekmingai išgydyti ir tie, kuriuos kitai daktarai ir institutai buvo pripažinę už neišgydomus; vienok garsieji daktarai Collins New York Medical Institute ir tuos išgydė.

Nenustok vilties! Nepaisyk kaip yra sunki arba užsisenejusi liga, nes tie patis Specjalistai ir Tave teipgi gali išgydyti. Neatideiliok ateiti (arba parašykiti lietuviškai), o apturestis pagelbėjimui vaistus, kurie tuojuose suteikia palengvinimą ir padarys sveiku.

Nepavesk savo sveikatos ir ateities menkiems ir nepatyrusiem daktaram, apie kuriuos nieks nežino. Už tai nelaimėje ligos, be apsirikimo, kreipkis prie vienom žinomų geriausios gydytojų!

Collins New York Medical Institute yra seniausias, didžiausias ir atsišaukus, jo sumanus specjalistai daktarai direktoriai, tuojuose užsiimis tavo ligos išgydymu.

TEISINGI DAKTARAI! GERI VAISTAI!
TIKRS GYDYMAS!

Reikale tam tikras specjalistas daktaras padaro operacijas.

Jeigu sergi reumatizmu, užsikrečiamos slaptoms ir kraujo užnuodijimo ligoms, ausu, kaulu, krutinės, kepenų, širdies, plaučių, strėmų, nugaros ir tamen panašioms, **VYRAI** ir **MOTERIS**, ateikite arba rašykite, adresuojant:

COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34th STREET, NEW YORK.

OFISO VALANDOS:
Kasdienas nuo 10 iš ryto iki 1.
po pietu 2 iki 5 val.

SVENTADENIAIS nuo 10 iki 1.
Vakarais utarininkie
nuo 7 iki 8 val.

Dr. J. McGLADE,

Dr. J. F. COYLE, Gydymo Direktorai.

BROLIAI, PAS SAVO!

Tikras Lietuviškas
Dziegomeisteris ar Auksozarius

duodu žinot, jog uždėjaus krautuve
visokų tavorų, kaip tai: žiedų šliubi-
nių, susižiedavimo ir išsodintų viso-
kiaus akmenais ir deimantais. Visokų
broškų, spilkų kaip vyrams teip
ir merginoms. Lenciuogelių auksinių
ir paauksuotų ant 10 metų. Užlaikau
muzikališkų instrumentus, armoni-
kus, skripkas, muzikališkų boxus,
klernatius ir tarp toliaus. Prilaikau
visokius akuliorius dėl visokų auk-
ių, kaip auklistas praktikavojo ant to.

Etu išspraktikavojo per 27 metus
ant taisymo dziegorelių, dziegory-
broškų, spilkų ir tt.

Joseph Mitko,
254 Grand st., Brooklyn, N. Y.
Telephone: 1508 Greenpoint.

VIENYBĖ

TEN IR

GALYBĖ.

Tel. 2017 Greenpoint.

Vinco Daunoro

GRYNUMAS.

APTIEKA

TEISINGUMAS.

227 ir 229 Bedford ave.

BROOKLYN, N. Y.

Kampus North 4 gatvės.

Telephonas 8 S.

P. V. Obiecunas & Co

Cor. 12-th and Carson st.,

S. S. Pittsburg, Pa.

JOS. ANDRIUSZIS

Sinclair House,

Didžiausias ir puikiausias saliu-

nas, geriausia užeiga lietuviams

85 N. Main St.

PITTSTON, PA.

P. Mikolainis,

Box 62, New York City.

MOKINKIMÉS PATYS

Gramatika angliskos kalbos mokin-

ties be mokinijo (apdaryta) \$1.00.

Vaikų Drangas arba kaip mokinis

skaityt ir rašyti be mokinijo 15 c.

Naujas Budas mokinis rašyti be

mokinijo..... 10 c.

Aritmetika mokinimuisi rukundu,

su paveikslais (apdaryta)..... 35 c.

Pinigus siūskit per Money Order

šiuo adresu.

W. SŁOMINSKA,

679 Milwaukee Avenue,

Mano Dirbtuve tapo

Apdowazota

DWIEMS MEDALIAIS

ant Kosciuszko Paro-

dos už rupestinga, tie-

singa ir artistiškai išz-

dirbimą.

Turi už gurbę apreiksztu guo-

dotiniems Kunigams ir quodotin.

Draugystėms, kad asz dirbu wi-

sus augszcialus pamünintus daig-

tus Pigiausei, Teizingiausei

ir Geriausei, nes per 30 metų

užsiimdamas išdirbimais išgijau

geriausią praktiką ir del to galu-

wisą padidr. pigiai ir geriai ne-

gerti kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.